

יעל גרשון:

„בגין לא מחפש להיות יפה-תואר!“

הגברת שאיפרה את ראשה ממשה, מנחם בגין, בעימות הטלוויזיוני עם שימרון פרס, היא המאפרת של הטלוויזיה הלימודית, יעל גרשון. היא שטענו כי האופור הפך את פניו של בגין לפני בובה. היא שטענו כי האופור הוסיף מימד חשוב וחיוני לפניו של ראש-הממשלה. שאלתי את יעל גרשון —

● **על מה את מקפידה במיוחד כשאת מאפרת את ראשיהם?**

לבגין אין דרישות מיוחדות. הוא לא מחפש להיות יפה-תואר. הוא מחפש להיות הוא עצמו. אני לא מדגישה שום קו. אני מאפרת אותו רק כדי שהתאורה לא תעשה לו רע. שהוא לא ייראה חיוור מדי, ושהקווים שלו יודגשו, כי הם קוויהאופי שלו.

● **האם בגין מתאפר קשה?**

בכלל לא. הוא לא עושה בעיות. הוא נוח וסימפטי ונחמד. הוא נותן לי את הפנים שלי. כי הוא יודע שהוא חלק חשוב מהעניין. הוא חייב להתאפר כשהוא מופיע בטלוויזיה.

● **לכד מבנימישפחתו, את האדם היחיד במדינה הנוגע בפניו של ראשיהם?**

את מרגישה עם זה? תראי, זה לא חדש בשבילי. כבר איפרתי אנשים חשובים. בגין הוא לא הראשון. בשבילי זאת עבודה. את אותה השאלה את יכולה להציג לגינקולוג. עבודה היא עבודה. ואני לא מתרגשת. הידיים שלי לא רועדות ואין בכך שום דבר מיוחד. לאפר את ראשיהם ממשה ואת אחרון הסטאטיסטים זה אותו הדבר מבחינתי. אני לא לוקחת את זה באופן אישי.

יורק בן-דוד:

„כתבתי לליכוד, הצבעתי למערך!“

המוסיקאי והמעבד יוריק בן-דוד היה אחד הגיי בורים של תעמולת-הבחירות. ביחד עם סולו יורמן כתב את ההימנון המדליק של הליכוד, „הפעם אתה חייב לבחור“. איש לא ידע מה הן דעותיו הפוליטיות של יוריק, אך לדעת רבים הוסיף ההימנון שכתב לפחות שני מנדטים לליכוד.

● **יוריק, באיזו מיפלה בחרת?**

הצבעתי עבור המערך.

● **והדבר לא הפריע לך לכתוב הימנון לדיכוד?**

לא. זוהי עבודה. אני כותב פירסומות. זו עוד פירסומת. כמו לבנק. כמו למישהת-שיניים או סבון. זה אותי הדבר. אל תשכחי שהליכוד לא עשה משהו רע למדינה. אחרי הכל לא מדובר במפלגה קומוניסטית או. חלילה, בנאצים. זה בסך הכל הליכוד.

● **האם העזית בדעתך שההימנון יזכה בהצלחה בה גרדלה?**

לא ידעתי שהוא יהפוך הימנון. אומרים שהמוסיקה שלי תרמה שלושה מנדטים לליכוד. אני לא חושב שזה יכול להיות. מפני שהעם יותר חכם מכפי שחושבים. העם לא מצביע למען מוסיקה. אחרי הכל, בחירות זה לא פסטיבל-זמר.

● **האם היית מפרב לכתוב הימנון למיפלה כזו?**

למיפלה הקומוניסטית ולתנועת התחייה.

● **שיתפך, סודו יורמן, אמר שהיה כותב גם בשביל הרב כהנא, ואתה?**

לא. בשום פנים ואופן לא!

● **מה דעתך על הימנון המערך, שאותו כתב דויד קריבושי?**

להימנון הזה נעשה עוול בעריכה. אני מאמין שעם עריכה נכונה הוא היה מתקבל יותר טוב.

רפיק חלבי:

„העתיד שלי כמו העתיד של המדינה!“

כתב הטלוויזיה לענייני השטחים, רפיק חלבי, שב ארצה בתום של שהות בת חודשים בגרמניה ובארצות-הברית. בגרמניה הוא עזר בקידום המכירות של ספרו „סיפור הגדה המערבית“, ובארצות-הברית שהה סתם כאורחו של הדוד סם. הוא עזב את הארץ ברעש ובסקנדל, שעוררו הפרופסור ירון ועורד-הדין פאפו, שדרשו את פיטוריו מהטלוויזיה בעיקבות פיר-סום ספרו, שעבר, אגב, את הצנזורה של מנכ"ל רשות השידור יוסף לפיד. הוא חזר בקול ענות-חלושה, ואי-לולא צפיתי בכותרות של „השבוע — יומן אירועים“, לא הייתי יודעת שהאיש שב אל מקומותינו.

● **רפיק, לפני שיצאת לחופשה תבעו ירון ופאפו לפטר אותך. האם הם דיכרו אותך מאז שחזרת?**

האיש היחיד שדיבר איתי היה מנהל הטלוויזיה, יצחק שימיוני. הוא קרא לי לשיחה, שאל אותי אם הדיעות שלי מפריעות לי בעבודתי, בכיסוי השטחים. אמרתי שלא, ובה נגמר העניין.

● **האם חזרת לעבודה סדירה?**

חזרתי לפני שבועיים. בהתחלה ערכתי חדשות וביניים עשיתי כבר שתי כתבות על הנעשה בשטחים.

● **באיזו אווירה התקבלת?**

באווירה של נשיקות וחיבוקים מכל החברים. כולל מנהל המחלקה, טוביה סער.

● **ומה מצבך במחלקת-החדשות?**

אני בהמתנה. אני לא יורה אם הם לא יורים. ואם את כבר שואלת אותי, אז אומר לך: זה הם שצריכים לנצור עכשיו את הנשק.

● **כיצד אתה רואה את עתידך במחלקת החדשות?**

העתיד שלי הוא כמו העתיד של המדינה.

● **למה אתה מתכוון?**

חשבתי שאת עיתונאית, שתופסת הכל. איך אמר השר זבולון המר ליום רונן, „אתה עיתונאי ותיק“.